คู่มือการให้บริการ

งานที่ให้บริการ :	**บริการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย**
หน่วยงานที่ให้บริการ :	**ศูนย์ให้คำปรึกษาและพัฒนาทักษะชีวิต กองพัฒนานักศึกษา**

หลักเกณฑ์/เงื่อนไขการให้บริการ

เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายเท่านั้น และต้องไม่อยู่ในระหว่างพักการเรียน

ขั้นตอนการให้บริการ

ระยะเวลาดำเนินการรวม 60 นาที

ขั้นตอนการให้บริการ ดังนี้

ลำดับ	ขั้นตอน	ระยะเวลา	เอกสารที่ใช้	ผู้รับผิดชอบ
1	การสร้างสัมพันธภาพและตกลงบริการเบื้องต้น (แนะนำตัว การตกลงระยะเวลา การรักษาความลับ)	5 นาที	แบบฟอร์มการให้คำปรึกษา	นางสาวนภาภรณ์ อัจฉฤกษ์
2	การสำรวจปัญหา (การประเมินและคัดกรองสุขภาพจิตเบื้องต้น การตั้งคำถาม การสังเกตุ การตีความ)	20 นาที	แบบฟอร์มการให้คำปรึกษา,แบบคัดกรองสุขภาพจิตเบื้องต้นต่างๆ เช่น ความเครียด ความสุข ภาวะซึมเศร้า การคิดทำร้ายตัวเองหรือฆ่าตัวตาย)	
3	การทำความเข้าใจปัญหา สาเหตุ และความต้องการของผู้รับการปรึกษา (การทวนซ้ำ การสรุปความ การชี้ประเด็นให้ชัด การให้กำลังใจ)	15 นาที	แบบฟอร์มการให้คำปรึกษา	
4	การวางแผนแก้ไขปัญหา (การให้ข้อมูล การเสนอแนะ การชี้ผลที่จะตามมา)	15 นาที	แบบฟอร์มการให้คำปรึกษา	
5	การยุติการปรึกษา (เปิดโอกาสให้ถาม นัดหมายส่งต่อ ยุติ)	5 นาที	แบบฟอร์มการให้คำปรึกษา	

ช่องทางการให้บริการ

สถานที่ให้บริการ	ระยะเวลาที่เปิดให้บริการ
ศูนย์ให้คำปรึกษาและพัฒนาทักษะชีวิต เว็บไซต์ CRRU Mood Charing https://buildings.crru.ac.th/mood/login.php Hotline คลายทุกข์ หมายเลข 0952363292	เปิดบริการวันจันทร์-ศุกร์ เวลา 08.30-16.30 น. เปิดบริการทุกวัน เวลา 08.30 - 21.00 น. เปิดบริการ 24 ชั่วโมง

อัตราค่าธรรมเนียม

รายการ	ค่าธรรมเนียม (บาท)
การคัดกรองสุขภาพจิตเบื้องต้น การให้คำปรึกษาแบบรายบุคคล การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม	- ไม่มีค่าธรรมเนียม-

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

1. หลักจรรยาบรรณสำหรับนักจิตวิทยาและมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติ

หลักทั่วไป 5 หมวด

หมวด A สิทธิประโยชน์แก่ผู้รับบริการ และการหาประโยชน์โดยมิชอบ

หมวด B ความรับผิดชอบ

หมวด C ความซื่อสัตย์

หมวด D ความยุติธรรม

หมวด E ความเคารพในสิทธิและศักดิ์ศรี

หลักมาตรฐานจรรยาบรรณ

1.การแก้ไขจัดการกรณีพิพาทด้านจรรยาบรรณ

1.01 การนำงานหรือผลงานของนักจิตวิทยาไปใช้ในทางที่ผิด

1.02 ความขัดแย้งระหว่างจรรยาบรรณ และกฎหมายข้อบังคับ หรืออำนาจกฎการปกครองอื่น

1.03 ความขัดแย้งระหว่างหลักจรรยาบรรณ และความต้องการของหน่วยงาน

1.04 การจัดการเบื้องต้นกับการกระทำที่ผิดจรรยาบรรณ

1.05 การรายงานการทำผิดจรรยาบรรณ

1.06 การให้ความร่วมมือกับกรรมการจรรยาบรรณ

1.07 การร้องเรียนที่ไม่เหมาะสม

1.08 กรแบ่งแยกหรือการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมต่อผู้ร้องเรียนและผู้ถูกร้องเรียน

2.ความสามารถและความชำนญ

2.01 ขอบเขตความสามารถ

2.02 การให้บริการกรณีฉุกเฉิน

2.03 การรักษาความสามารถ

2.04 การยึดเหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์และหลักการทางวิชาชีพ

2.05 การมอบหมายงานให้ผู้อื่น

2.06 ปัญหาและความขัดแย้งส่วนตัว

3.ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

3.01 การเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม

3.02 การคุกคามทางเพศ

3.03 การคุกคามด้านอื่น

3.04 การหลีกเลี่ยงอันตราย

3.05 ความสัมพันธ์ทับซ้อน

3.06 ความขัดแย้งทางความคิดหรือความสนใจ

3.07 กรร้องขอบริการจากบุคคลที่สาม

3.08 ความสัมพันธ์ที่เอื้อประโยชน์ส่วนตัว

3.09 การร่วมมือกับวิชาชีพอื่น

3.10 การแจ้งข้อมูลการบริการและการยินยอมรับบริการ

3.11 บริการทางจิตวิทยาสำหรับหน่วยงาน หรือบริการที่ให้โดยผ่านหน่วยงาน

3.12 การบริการขาดตอน (Interruption ofPsychological Services)

4.ความลับและสิทธิส่วนบุคคล

4.01 การรักษาสิทธิส่วนบุคคล

4.02 การพูดคุยถึงข้อจำกัดของสิทธิส่วนบุคคล

4.03 การบันทึกภาพหรือเสียง

4.04 การลดความเสี่ยงการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล

4.05 การเปิดเผยความลับ

4.06 การขอความคิดเห็น

4.07 การใช้ข้อมูลอันเป็นความลับในการเรียนการสอนหรือวัตถุประสงค์อื่นๆ

5.การโฆษณาและการให้ข้อมูลแก่สาธารณะ

5.01 หลีกเลี่ยงการให้ข้อมูลเท็จ การโกหก หรือการบิดเบือนข้อมูล

5.02 การให้ข้อมูลโดยผู้อื่น

5.03 คำอธิบายถึงการฝึกอบรมหรือการเรียนการสอนแบบ non-degree

5.04 การแสดงผลงานผ่านสื่อ

5.05 การให้การรับรองสนับสนุน

5.06 การร้องขอเป็นการส่วนตัว

6.การเก็บรักษาข้อมูลและค่าบริการ

6.01 การบันทึกข้อมูลเชิงวิชาชีพและเชิงหลักวิทยาศาสตร์และการดูแลรักษาบันทึก

6.02 การเก็บรักษา การเผยแพร่ และการทำลายข้อมูลหลักฐานอันเป็นความลับ

6.03 การระงับบันทึกที่ไม่ได้มีการชำระค่าบริการ

6.04 ค่าบริการ และการจัดการทางการเงิน

6.05 การต่อรองแลกเปลี่ยนกับผู้รับบริการหรือผู้ป่วย

6.06 ความถูกต้องของรายงานสำหรับการเบิกจ่าย จากแหล่งทุน

6.07 การส่งต่อบริการและค่าบริการ

7.การให้การศึกษาและการฝึกอบรม

7.01 การออกแบบวางแผนโครงการศึกษาอบรม

7.02 คำอธิบายโครงการศึกษาอบรม

7.03 ความถูกต้องในการให้ความรู้

7.04 การให้นักศึกษาเปิดเผยข้อมูลส่วนตัว

7.05 การบำบัดรายบุคคลหรือรายกลุ่มที่เป็นวิชาบังคับ

7.06 การประเมินนักศึกษาหรือผู้ที่อยู่ภายใต้การดูแล (Advisee)

7.07 ความสัมพันธ์ทางชู้สาวกับนักศึกษาหรือผู้ที่อยู่ภายใต้การดูแล

8.งานวิจัยและการตีพิมพ์เผยแพร่

8.01 การได้รับอนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

8.02 การแจ้งข้อมูลการวิจัยและการยินยอมเข้าร่วมวิจัย (Informed Consent for Research)

8.03 กำรยินยอมให้บันทึกภาพหรือเสียงขณะทำการวิจัย

8.04 ผู้ร่วมวิจัยที่เป็นผู้ป่วย นักเรียนนักศึกษา หรือผู้ด้อยโอกาส

8.05 การทำวิจัยที่ปราศจาก informed consent

8.06 การให้สิ่งจูงใจในการเข้าร่วมวิจัย

8.07 การบิดเบือนข้อมูลในการวิจัย

8.08 การสัมภาษณ์ซักถาม

8.09 การดูแลและการนำสัตว์หรือมนุษย์มาใช้ในงานวิจัย

8.10 การรายงานผลการวิจัย

8.11 การนำผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง โดยไม่ได้รับอนุญาต

8.12 Publication Credit

8.13 การทำซ้ำของข้อมูลหรือสิ่งตีพิมพ์

8.14 การแบ่งข้อมูลงานวิจัยเพื่อการตรวจสอบความถูกต้อง

8.15 ผู้ตรวจทานหรือผู้วิจารณ์งานวิจัย

9.การทดสอบทางจิตวิทยา

9.01 หลักพื้นฐานการทดสอบ

9.02 การทดสอบและการใช้แบบทดสอบ

9.03 การแจ้งข้อมูลการทดสอบและการยินยอมในการทดสอบ (Informed Consent in Assessments)

9.04 การเปิดเผยข้อมูลจากการทดสอบ

9.05 การสร้างแบบทดสอบ

9.06 การแปลผลที่ได้จากการทดสอบ

9.07 การทดสอบโดยผู้ที่ขาดคุณสมบัติ

9.08 แบบทดสอบเก่าและผลการทดสอบเก่า

9.09 การบริการคิดคะแนนและแปลผล

9.10 การแจ้งผลการทดสอบ

9.11 การเก็บรักษาแบบทดสอบ

10.การบำบัดรักษา

10.01 การแจ้งข้อมูลการบำบัดรักษาและการยินยอมรับการรักษา (Informed Consent to Therapy)

10.02 การบำบัดรักษาคู่สมรสหรือครอบครัว

10.03 การบำบัดแบบกลุ่ม

10.04 การให้การบำบัดแก่ผู้ที่รับการรักษาจากผู้อื่น

10.05 ความสัมพันธ์เชิงชู้สาวกับผู้ป่วยหรือผู้รับบริการในปัจจุบัน

10.06 ความสัมพันธ์เชิงชู้สาวกับญาติหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วย

10.07 การบำบัดผู้ที่เคยมีความสัมพันธ์เชิงชู้สาวในอดีต

10.08 ความสัมพันธ์เชิงชู้สาวกับบุคคลที่เคยเป็นผู้ป่วยหรือผู้รับบริการในอดีต

10.09 การทำให้การบำบัดขาดตอน

10.10 การยุติการบำบัดรักษา

2. พรบ.สุขภาพจิต พ.ศ. ๒๕๕๑

พระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. ๒๕๕๑ มีสาระสำคัญคือ การนำบุคคลที่มีภาวะอันตรายหรือมีความจำเป็นต้องได้รับการบำบัดรักษาให้ได้รับการบำบัดรักษา ภาวะอันตรายที่กล่าวถึงคือ อันตรายที่เกิดขึ้นจากความผิดปกติทางจิต ที่แสดงออกมาทางพฤติกรรม อารมณ์ ความคิดหลงผิดหรือพฤติกรรมที่เป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของตนเองหรือผู้อื่น เช่น เมื่อมีผู้ป่วยทางจิตมีพฤติกรรมอาละวาด ทำร้ายคนรอบข้าง ผู้ที่พบเห็นสามารถแจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ให้ดำเนินการพาบุคคลนั้นไปยังโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลของรัฐ หรือสถานบำบัด เพื่อให้บุคคลผู้นั้นได้เข้ารับการรักษาอาการทางจิต หรือพฤติกรรมผิดปกตินั้นในโรงพยาบาล แม้ว่าผู้ป่วยจะไม่ยินยอมเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลก็ตาม กล่าวโดยสรุปคือ พระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. ๒๕๕๑ เน้นการบังคับรักษาผู้ป่วยทางจิต แม้ผู้ป่วยจะไม่ยินยอม ถือเป็นการให้ความคุ้มครองเจ้าพนักงานตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลที่เอาตัวผู้ป่วยไว้รักษาในโรงพยาบาล โดยไม่ถือว่าเป็นการกักขังหน่วงเหนี่ยวแต่อย่างใด

ประโยชน์ที่ผู้ป่วยจะได้รับ

ประโยชน์ที่ผู้ป่วยทางจิตเวชหรือผู้บกพร่องทางพัฒนาการและสติปัญญาจะได้รับจากพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ.๒๕๕๑ นี้ คือ ผู้ป่วยทางจิตเวชหรือผู้บกพร่องฯ ซึ่งอยู่ในสภาวะที่ขาดความสามารถในการตัดสินใจให้ความยินยอมรับการบำบัดรักษา จะได้รับการบำบัดรักษาโดยเร็วเพื่อป้องกันหรือบรรเทามิให้ความผิดปกติทางจิตมีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น หรือเพื่อป้องกันการกระทำที่เกิดจากอาการทางจิตที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อตัวผู้ป่วยเอง เช่น การทำร้ายตนเอง หรือการฆ่าตัวตาย

โครงสร้างของพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. ๒๕๕๑

หมวดที่ ๑	คณะกรรมการ	
	ส่วนที่ ๑	คณะกรรมการสุขภาพจิตแห่งชาติ
	ส่วนที่ ๒	คณะกรรมการสถานบำบัดรักษา
หมวดที่ ๒	สิทธิผู้ป่วย	
หมวดที่ ๓	การบำบัดรักษาทางสุขภาพจิต	
	ส่วนที่ ๑	ผู้ป่วย
	ส่วนที่ ๒	ผู้ป่วยคดี
	ส่วนที่ ๓	การฟื้นฟูสมรรถภาพ

หมวด ๔ การอุทธรณ์

หมวด ๕ พนักงานเจ้าหน้าที่

หมวด ๖ บทกำหนดโทษ

ในที่นี้จะขอกล่าวถึงหมวดที่เกี่ยวข้องกับบริบทของงานให้คำปรึกษาเท่านั้น ได้แก่ หมวดที่ ๒

หมวดที่ ๒ สิทธิผู้ป่วย

ในพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้กำหนดหมวดเฉพาะที่กล่าวถึงสิทธิผู้ป่วยโดยเฉพาะอยู่ในหมวดที่ ๒ มีใจความสำคัญดังนี้

มาตรา ๑๕ ผู้ป่วยย่อมมีสิทธิดังต่อไปนี้

๑) ได้รับการบำบัดรักษาตามมาตรฐานทางการแพทย์โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

๒) ได้รับการปกปิดข้อมูลเกี่ยวกับการเจ็บป่วยและการบำบัดรักษาไว้เป็นความลับ เว้นแต่มีกฎหมายบัญญัติให้เปิดเผยได้

๓) ได้รับความคุ้มครองจากการวิจัย ตามมาตรา ๒๐ (มาตรา ๒๐ การวิจัยใดๆ ที่กระทำต่อผู้ป่วยจะกระทำได้ ต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้ป่วย และต้องผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการที่ดำเนินการเกี่ยวกับจริยธรรมการวิจัยในคนด้วย และความยินยอมนี้ผู้ป่วยจะยกเลิกเมื่อใดก็ได้ ในกรณีที่ผู้ป่วยมีอายุไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ หรือขาดความสามารถในการตัดสินใจให้ความยินยอมรับการบำบัดรักษา เช่น ผู้ป่วยที่มีอาการทางจิต หรือผู้บกพร่องทางพัฒนาการหรือสติปัญญา ให้คู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน ผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ ผู้อนุบาล เป็นผู้ให้ความยินยอมแทน)

๔) ได้รับการคุ้มครองในระบบประกันสุขภาพและประกันสังคม และระบบอื่นๆ ของรัฐอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดเปิดเผยข้อมูลด้านสุขภาพของผู้ป่วยในประการที่น่าจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ป่วย เว้นแต่

๑) ในกรณีที่อาจเกิดอันตรายต่อผู้ป่วยอื่น

๒) เพื่อความปลอดภัยของสาธารณชน

๓) มีกฎหมายเฉพาะบัญญัติให้ต้องเปิดเผย (เช่น ในกรณีที่ผู้ป่วยบอกกับจิตแพทย์ว่ามีการวางแผนฆ่าภรรยาด้วยปืนที่เก็บซ่อนไว้ เนื่องจากความคิดหวาดระแวง หลงผิด ว่าภรรยาแอบคบหากับผู้ชายอื่น ในกรณีเช่นนี้จิตแพทย์ควรแจ้งแก่ญาติ ภรรยา หรือทีมที่ทำการรักษาเพื่อทำการวางแผนการรักษาที่เหมาะสม)

มาตรา ๑๗ การบำบัดรักษาโดยการผูกมัดร่างกาย การกักบริเวณ หรือแยกผู้ป่วยจะกระทำไม่ได้ เว้นแต่เป็นความจำเป็นเพื่อป้องกันการเกิดอันตรายต่อผู้ป่วยเอง บุคคลอื่น หรือทรัพย์สินของผู้อื่นโดยต้องอยู่ภายใต้การดูแลอย่างใกล้ชิดของผู้บำบัดรักษาตามมาตรฐานวิชาชีพ

3. สิทธิเด็กและเยาวชน

1. สิทธิที่จะมีชีวิตรอด (Right of Survival) คือสิทธิในการอยู่รอดปลอดภัยตั้งแต่เมื่อคลอด ไม่ว่าเด็กคนนั้นจะเกิดมาปกติ หรือเกิดมาพร้อมกับความบกพร่องทางร่างกายหรือจิตใจก็ตาม รวมถึงสิทธิที่จะได้รับการเลี้ยงดูอย่างเหมาะสม ทั้งด้านการสาธารณสุข โภชนาการ และความเป็นอยู่ที่ได้มาตรฐาน

2. สิทธิที่จะได้รับการปกป้องคุ้มครอง (Right of Protection) คือสิทธิที่จะได้รับการปกป้องคุ้มครองจากการล่วงละเมิดและการทารุณกรรมทุกรูปแบบ ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ รวมถึงการใช้แรงงานเด็กผิดกฎหมายเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ การใช้สารเสพติด และการค้ามนุษย์

3. สิทธิที่จะได้รับการพัฒนา (Right of Development) คือสิทธิที่จะได้รับการสนับสนุนด้านการศึกษาตามมาตรฐานทุกรูปแบบ การส่งเสริมเสริมพัฒนาการทั้งด้านร่างกายและจิตใจ รวมถึงโอกาสในการเติบโตอย่างสามารถพึ่งพาตนเองได้

4. สิทธิที่จะมีส่วนร่วม (Right of Participation) คือสิทธิที่จะมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรี การได้รับข้อมูลข่าวสาร การแสดงออกทั้งในด้านความคิดและการกระทำ รวมถึงการตัดสินใจที่มีผลกระทบต่ออนาคตของตนเอง

4. พรบ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562

ใน พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 จะให้ สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล (Data Subject Right) สรุปได้ดังต่อไปนี้

สิทธิได้รับการแจ้งให้ทราบ การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ควบคุมข้อมูลจะต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบ ก่อนหรือในขณะที่เก็บรวบรวมข้อมูล (ยกเว้นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ทราบถึงรายละเอียดนั้นอยู่แล้ว เช่น ไปธนาคารเพื่อจะไปเปิดบัญชี หรือว่าการสมัครใช้ผลิตภัณฑ์หรือบริการต่าง ๆ) โดยมีรายละเอียดการแจ้งให้ทราบ เช่น เก็บข้อมูลส่วนบุคคลอะไรบ้าง วัตถุประสงค์การเก็บข้อมูล การนำไปใช้หรือส่งต่อไปมีให้ใครบ้าง วิธีเก็บข้อมูลอย่างไร เก็บข้อมูลนานแค่ไหน วิธีขอการเปลี่ยนแปลง แก้ไข เพิกถอนข้อมูลส่วนบุคคลที่ให้ไปสามารถทำได้อย่างไรบ้าง

สิทธิขอเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล เจ้าของข้อมูลมีสิทธิขอเข้าถึงและขอรับสำเนาข้อมูลส่วนบุคคล หรือขอให้เปิดเผยถึงการได้มาของข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวที่ตนไม่ได้ให้ความยินยอมได้ โดยสิทธินี้จะต้องไม่ขัดต่อกฎหมายหรือคำสั่งศาล หรือส่งผลกระทบที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น ถ้าไม่ขัดหรือส่งผลกระทบดังกล่าว เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลจะได้รับสิทธิภายใน 30 วันนับจากวันที่ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้รับคำขอสิทธิคัดค้านการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิคัดค้านการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนเมื่อใดก็ได้ แต่ต้องไม่ขัดด้วยกฎหมายที่สำคัญยิ่งกว่าหรือขัดต่อสิทธิการเรียกร้องตามกฎหมาย หรือข้อมูลส่วนบุคคลนั้นเป็นไปเพื่อการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ สถิติ

สิทธิขอให้ลบหรือทำลาย กรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้ทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณะ และผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลถูกขอให้ลบ หรือทำลาย หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลเจ้าของได้ โดยผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องผู้รับผิดชอบดำเนินการทั้งในทางเทคโนโลยีและค่าใช้จ่ายเอง

สิทธิในการเพิกถอนความยินยอม ถ้าเจ้าของข้อมูลเคยให้ความยินยอมในการใช้ข้อมูลไปแล้ว ต่อมาภายหลังต้องการยกเลิกความยินยอมนั้น ก็สามารถทำเมื่อใดก็ได้ และการยกเลิกความยินยอมนั้นจะต้องทำได้ง่ายเหมือนกับตอนแรกที่เจ้าของข้อมูลให้ความยินยอมด้วย โดยการยกเลิกจะต้องไม่ขัดต่อข้อจำกัดสิทธิในการถอนความยินยอมทางกฎหมาย หรือสัญญาที่ให้ประโยชน์แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้ให้ความยินยอมไปก่อนหน้านี้

สิทธิขอให้ระงับการใช้ข้อมูล เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลระงับการใช้ข้อมูลส่วนบุคคล ไม่ว่าจะในกรณีที่เกิดการเปลี่ยนใจไม่ต้องการให้ข้อมูลแล้ว หรือเปลี่ยนใจระงับการทำลายข้อมูลเมื่อครบกำหนดที่ต้องทำลาย เพราะมีความจำเป็นต้องนำข้อมูลไปใช้ในทางกฎหมาย หรือการเรียกร้องสิทธิก็สามารถทำได้

สิทธิในการขอให้แก้ไขข้อมูลส่วนบุคคล เจ้าของข้อมูลมีสิทธิที่จะขอแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลของตนเองให้มีความถูกต้อง เป็นปัจจุบัน และไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิดได้ โดยการแก้ไขนั้นจะต้องเป็นไปด้วยความสุจริตและไม่ขัดต่อหลักกฎหมาย

สิทธิในการขอให้โอนข้อมูลส่วนบุคคล ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลต้องการนำข้อมูลที่เคยให้ไว้กับผู้ควบคุมข้อมูลรายหนึ่ง ไปใช้กับผู้ควบคุมข้อมูลอีกราย เช่น ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลรายแรกได้จัดทำข้อมูลส่วนบุคคลของเราไปในอยู่ในรูปแบบต่าง ๆ ที่เข้าถึงได้ด้วยวิธีการอัตโนมัติ เจ้าของข้อมูลสามารถขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลที่จัดทำข้อมูลนั้น ทำการส่งหรือโอนข้อมูลดังกล่าวให้ได้ หรือจะขอให้ส่งไปยังผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลรายอื่นโดยตรงก็สามารถทำได้ หากไม่ติดขัดทางวิธีการและเทคนิค โดยการใช้สิทธินั้นต้องไม่ขัดต่อกฎหมาย สัญญา หรือละเมิดสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่น

กรณีที่ต้องรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผย ข้อมูลส่วนบุคคล

บุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคล (บริษัท ห้างร้าน มูลนิธิ สมาคม หน่วยงาน องค์กร ร้านค้า หรืออื่นใดก็ตาม) หากมีการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลไว้ หรือมีการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ หรือนำไปเปิดเผยไม่ว่าจะวัตถุประสงค์ใดก็ตาม จำเป็นต้องได้รับ คำยินยอม (Consent) จากเจ้าของข้อมูลด้วย เว้นแต่จะเป็นไปตามข้อยกเว้นที่ พ.ร.บ.กำหนดไว้ โดยมีข้อยกเว้นดังต่อไปนี้

ข้อยกเว้นสำหรับข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไป (Personal Data)

– จัดทำเอกสารประวัติศาสตร์ หรือจดหมายเหตุเพื่อประโยชน์สาธารณะ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยหรือการจัดทำสถิติ

– เพื่อป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพของบุคคล

– จำเป็นเพื่อปฏิบัติตามสัญญากับเจ้าของข้อมูล เช่น การซื้อขายของออนไลน์ ต้องใช้ชื่อที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ อีเมล

– จำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ และการปฏิบัติหน้าที่ในการใช้อำนาจรัฐ

– จำเป็นเพื่อประโยชน์โดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือของบุคคลอื่น

– เป็นการปฏิบัติตามกฎหมายของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล เช่น ส่งข้อมูลพนักงานให้กรมสรรพากรเรื่องภาษี เป็นต้น

ข้อยกเว้นสำหรับข้อมูลส่วนบุคคลที่อ่อนไหว (Sensitive Personal Data)

– เพื่อป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพของบุคคล

– การดำเนินกิจกรรมที่ชอบด้วยกฎหมายที่มีการคุ้มครองที่เหมาะสมของ มูลนิธิ สมาคม องค์กรไม่แสวงหากำไร เช่น เรื่องศาสนาหรือความคิดเห็นทางการเมือง ซึ่งจำเป็นต้องเปิดเผยให้ทราบก่อนเข้าองค์กรนั้น ๆ เป็นต้น

– เป็นข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณะด้วยความยินยอมโดยชัดแจ้งของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เช่น บุคคลสาธารณะที่มีข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณะอยู่แล้วในความยินยอมของเจ้าของข้อมูล

– เป็นการจำเป็นเพื่อการก่อตั้งสิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย การปฏิบัติตามหรือการใช้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย หรือการยกขึ้นต่อสู้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย เช่น เก็บลายนิ้วมือของผู้ที่บุกรุกเพื่อนำไปใช้ในชั้นศาล เป็นต้น

– เป็นการจำเป็นในการปฏิบัติตามกฎหมายเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ เกี่ยวกับ เวชศาสตร์ป้องกันหรืออาชีวเวชศาสตร์ เช่น การเก็บข้อมูลสุขภาพของพนักงานซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความละเอียดอ่อน (Sensitive Personal Data) องค์กรมักใช้ข้อนี้ในการอ้างสิทธิที่จำเป็นต้องเก็บข้อมูลนี้ไว้ เป็นต้น / ประโยชน์ด้านสาธารณะสุข, การคุ้มครองแรงงาน, การประกันสังคม, หลักประกันสุขภาพแห่งชาติ / การศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์, ประวัติศาสตร์, สถิติ, หรือประโยชน์สาธารณะอื่น / ประโยชน์สาธารณะที่สำคัญ

ตัวอย่างเอกสาร/แบบฟอร์ม

แบบประเมินความเครียด(ST-5)

ใน 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา รวมวันนี้ ท่านรู้สึกอย่างไร ?โดยเลือกคำตอบที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

อาการใน 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา รวมวันนี้	แทบไม่มี	เป็นบางครั้ง	บ่อยครั้ง	เป็นปะรจำ
1) "มีปัญหาการนอน นอนไม่หลับหรือนอนมาก"				
2) "มีสมาธิน้อยลง”				
3) "หงุดหงิด/กระวนกระวาย/ว้าวุ่นใจ"				
4) "รู้สึกเบื่อ เซ็ง"				
5) "ไม่อยากพบปะผู้คน"				
			รวม	

การแปลค่าคะแนน

แทบไม่มี = 0

เป็นบางครั้ง = 1

บอยครั้ง = 2

เป็นประจำ = 3

การแปลผล

คะแนน 0 - 4 เครียดน้อย

คะแนน 5 - 7 เครียดปานกลาง

คะแนน 8 - 9 เครียดมาก

แบบคัดกรองภาวะซึมเศร้า 2 คำถาม (2Q PLUS)

แบบคัดกรองภาวะซึมเศร้า 2 คำถาม (2Q+)

1) ใน 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา รวมถึงวันนี้ ท่านรู้สึก หดหู่ เศร้า หรือท้อแท้สิ้นหวัง หรือไม่ ○ ไม่มี ○ มี

2) ใน 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา รวมถึงวันนี้ ท่านรู้สึก เบื่อ ทำอะไรก็ไม่เพลิดเพลิน หรือไม่ ○ ไม่มี ○ มี

คำถามคัดกรองการฆ่าตัวตาย

1) ใน 1 เดือนที่ผ่านมา รวมถึงวันนี้ ท่านมีความรู้สึกทุกข์ใจจนไม่อยากมีชีวิตอยู่ ○ ไม่มี ○ มี

แบบคัดกรองโรคซึมเศร้าด้วย 9 คำถาม (9Q)

ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมารวมทั้งวันนี้ ท่านมีอาการเหล่านี้ บ่อยแค่ไหน

	ไม่มีเลย	**เป็นบางวัน (1-7วัน)**	**เป็นบ่อย (> 7 วัน**	**เป็นทุกวัน**
1.) เบื่อ ไม่สนใจอยากทำอะไร				
2.) ไม่สบายใจ ซึมเศร้า ท้อแท้				
3.) หลับยากหรือหลับๆตื่นๆหรือหลับมากไป				
4.) เหนื่อยง่ายหรือไม่ค่อยมีแรง				
5.) เบื่ออาหารหรือกินมากเกินไป				
6.) รู้สึกไม่ดีกับตัวเอง คิดว่าตัวเองล้มเหลวหรือครอบครัวผิดหวัง				
7.) สมาธิไม่ดี เวลาทำอะไร เช่น ดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุ หรือทำงานที่ต้องใช้ความตั้งใจ				
8.) พูดช้า ทำอะไรช้าลงจนคนอื่นสังเกตเห็นได้ หรือกระสับกระส่ายไม่สามารถอยู่นิ่งได้เหมือนที่เคยเป็น				
9.) คิดทำร้ายตนเอง หรือคิดว่าถ้าตายไปคงจะดี				
รวมคะแนน				
			รวม	

การแปลผล

น้อยกว่า 7	คะแนน	ไม่มีภาวะซึมเศร้า
7-12	คะแนน	มีภาวะซึมเศร้าเล็กน้อย
13-18	คะแนน	มีภาวะซึมเศร้าปานกลาง
19 ขึ้นไป		มีภาวะซึมเศร้ารุนแรง

*หมายเหต คะแนน 9 Q : 7 คะแนนขึ้นไปให้ประเมินการฆ่าตัวตาย 8 คำถาม 8Q

แบบประเมินการฆ่าตัวตายด้วย 8 คำถาม (8Q)

เลือกคำตอบที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

อาการใน 1 เดือนที่ผ่านมา รวมถึงวันนี้	**ไม่ใช่**	**ใช่**
1) คิดอยากตายหรือคิดว่าตายไปจะดีกว่า		
2) อยากทำร้ายตัวเองหรือทำให้ตัวเองบาดเจ็บ		
3) คิดเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย		
4) มีแผนการที่จะฆ่าตัวตาย		
5) ได้เตรียมการที่จะทำร้ายตัวเองหรือเตรียมการจะฆ่าตัวตาย โดยตั้งใจว่าจะให้ตายจริงๆ		
6) ได้ทำให้ตนเองบาดเจ็บ แต่ไม่ตั้งใจที่ทำให้เสียชีวิต		
7) ได้พยายามฆ่าตัวตาย โดยคาดหวังตั้งใจที่จะให้ตาย		
8) ตลอดชีวิตที่ผ่านมาท่านเคยพยายามฆ่าตัวตาย		
รวมคะแนน		

การแปลผล

0	คะแนน	ไม่มีภาวะซึมเศร้า
1-8	คะแนน	แนวโน้มฆ่าตัวตายเล็กน้อย
9-16	คะแนน	แนวโน้มฆ่าตัวตายปานกลาง
17 ขึ้นไป		แนวโน้มฆ่าตัวตายรุนแรง

แบบฟอร์มการบริการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

โดยฝ่ายแนะแนวและจัดหางาน

กองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

<u>ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป</u> **(นักศึกษากรอกข้อมูล)**

1. ชื่อ-นามสกุล (นาย/นาง/

นางสาว).....

รหัสนักศึกษา.....คณะ/สำนัก/วิทยาลัย.....สาขาวิชา.....หลักสูตร.....ปี

2. เกรดเฉลี่ยสะสม.....ประจำภาคการศึกษา...../.....ศาสนา.....อาจารย์ที่ปรึกษา.....

3. ที่อยู่ปัจจุบัน.....

.....โทรศัพท์.....มือถือ.....

4.บุคคลที่สามารถติดต่อได้กรณีฉุกเฉิน

ชื่อ-นามสกุล (นาย/นาง/นางสาว).....ความสัมพันธ์.....

ที่อยู่.....โทรศัพท์.....

<u>ตอนที่ 2 ข้อมูลการขอรับการบริการให้การปรึกษา</u> **(เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล)**

สภาพปัญหา/หัวข้อที่มาขอคำปรึกษา .....

.....

.....

.....

.....

.....

สรุปการให้การปรึกษา.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แผน/ข้อมูลที่ต้องการติดตามเพิ่มเติมครั้งต่อไป.....

.....

.....

.....

ครั้งที่.....เวลาที่ใช้ในการให้คำปรึกษา.....

ลงชื่อ .....(ผู้ให้คำปรึกษา)

วันที่...../...../.....